

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การจัดการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนา ระดับประถมศึกษา
สำนักงานเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย : พระมหาชลอ อากาศโร

ปริญญา : พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: ผศ.ดร.สมศักดิ์ บุญปู	พธ.บ., M.A., Ph.D.
: ผศ.ดร.สิน งามประโคน	พธ.บ., M.A., Ph.D.
: ผศ.ดร.สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย	พธ.บ., M.Ed., Ph.D.

วันสำเร็จการศึกษา : มีนาคม ๒๕๕๖

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ๒ ข้อ คือ ๑) เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนาโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตธนบุรี ๒) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนา โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตธนบุรี จำแนกตามปัจจัยพื้นฐาน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนที่กำลังเรียนในโรงเรียนวัดประยุรวงศ์ โรงเรียนวัดดาวคณง โรงเรียนวัดกระจับพินิจ โรงเรียนวัดวิเศษการ และโรงเรียนวัดกัลยา ที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ – ๖ ในปีการศึกษา ๒๕๕๕ มีจำนวน ๒๕๗ คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, t-test, F-test และ One-Way ANOVA

ผลของการวิจัยพบว่า

ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาความคิดเห็นในแต่ละด้าน ผลการวิเคราะห์ที่ได้พบว่า ด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านสถานที่และสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ด้านการจัดกิจกรรมเสริมและมิตค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร

ผลการวิจัยในรายด้านตามความคิดเห็นของนักเรียน พบว่า หลักสูตรมีวัตถุประสงค์ชัดเจน มีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับวัยของนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านมีส่วนร่วม การใช้สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาเข้าใจง่าย การจัดสถานที่และสิ่งแวดล้อมเหมาะสมกับผู้เรียน ส่งผลให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียน มีวิทยากรพิเศษมาบรรยายเพิ่มเติมความรู้ โดยให้มีบุคคล องค์กรมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และการวัดผลและประเมินผลเป็นไปตามสภาพจริง

การวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน ตามปัจจัยพื้นฐาน เพศ อายุ และระดับชั้นเรียน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน ต่อการจัดการเรียนการสอนวิชา พระพุทธศาสนา ระดับประถมศึกษา